

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 170/2016
08.03.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног А.Д., због кривичног дела неовлашћено коришћење туђег возила из члана 213. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката В.Ј.Ђ., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Суботици К 333/2014 од 10.11.2015. године и Вишег суда у Суботици Кж1 3/16 од 12.01.2016. године, у седници већа одржаној 08.03.2016. године, једногласно је, донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног А.Д., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Суботици К 333/2014 од 10.11.2015. године и Вишег суда у Суботици Кж1 3/16 од 12.01.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици К 333/2014 од 10.11.2015. године, окривљени А.Д. оглашен је кривим због извршеног кривичног дела неовлашћено коришћење туђег возила из члана 213. став 1. у вези члана 33. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од два месеца.

Истом пресудом окривљени је на основу члана 264. став 4. ЗКП ослобођен од плаћања паушала и трошкова кривичног поступка, који су пали на терет буџетских средстава суда док је оштећени Ч.А. упућен на парницу ради остварења имовинскоправног захтева.

Пресудом Вишег суда у Суботици Кж1 3/16 од 12.01.2016. године одбијена је, као неоснована жалба браниоца окривљеног А.Д. и потврђена пресуда Основног суда у Суботици К 333/2014 од 10.11.2015. године.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног А.Д., адвокат В.Ј.Ђ. поднео је захтев за заштиту законитости због повреде одредбе

члана 438. став 2. тачка 1) у вези члана 68. став 1. тачка 10) ЗКП и члана 33. став 5. Устава, све у вези са одредбом члана 485. став 1. и 4. ЗКП, уз предлог да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев и укине побијане пресуде.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, након достављања примерка захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, одржао седницу већа, у смислу члана 490. ЗКП, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, наводима да се побијане правноснажне пресуде заснивају на недозвољеном доказу: исказима - одбрани саокривљеног Д.М. од 11.12.2012, 21.02.2013 и 13.10.2015. године, као једином доказу на основу кога је суд утврдио да је наводно окривљени А.Д. починио предметно кривично дело.

Међутим, Врховни касациони суд је ове наводе оценио као неосноване, с'обзиром на то да су на главном претресу одржаном 10.11.2015. године пред Основним судом у Суботици прочитани записници о саслушању окривљеног Д.М. дати: пред овлашћеним службеним лицима МУП РСПУ Суботица дана 11.12.2012. године (у присуству браниоца - адвоката Б.Б.) и пред истражним судијом Основног суда у Суботици дана 21.02.2013. године, као и записник са главног претреса одржаног дана 13.10.2015. године којим је предметни кривични поступак у односу на саоптуженог Д.М. раздвојен и то све у смислу одредбе члана 406. став 1. тачка 5) ЗКП. Наведеном одредбом је управо прописано да се упознавање са садржином записника о исказима саоптужених, по одлуци суда, може обавити када је реч о исказу саоптуженог према коме је кривични поступак раздвојен или већ окончан правноснажном осуђујућом пресудом.

Дакле, изведени докази, на које се указује поднетим захтевом, су докази на којима се по одредбама Законика о кривичном поступку пресуде могу заснивати, те побијане правноснажне пресуде нису донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, како се то неосновано наводи у захтеву браниоца окривљеног. Како је ова повреда закона већ истицана и у поступку по редовном правном леку, Врховни касациони суд прихватајући разлоге жалбеног суда, на исте упућује у смислу члана 491. став 2. ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.